

62.PS SSM

KRONIKA

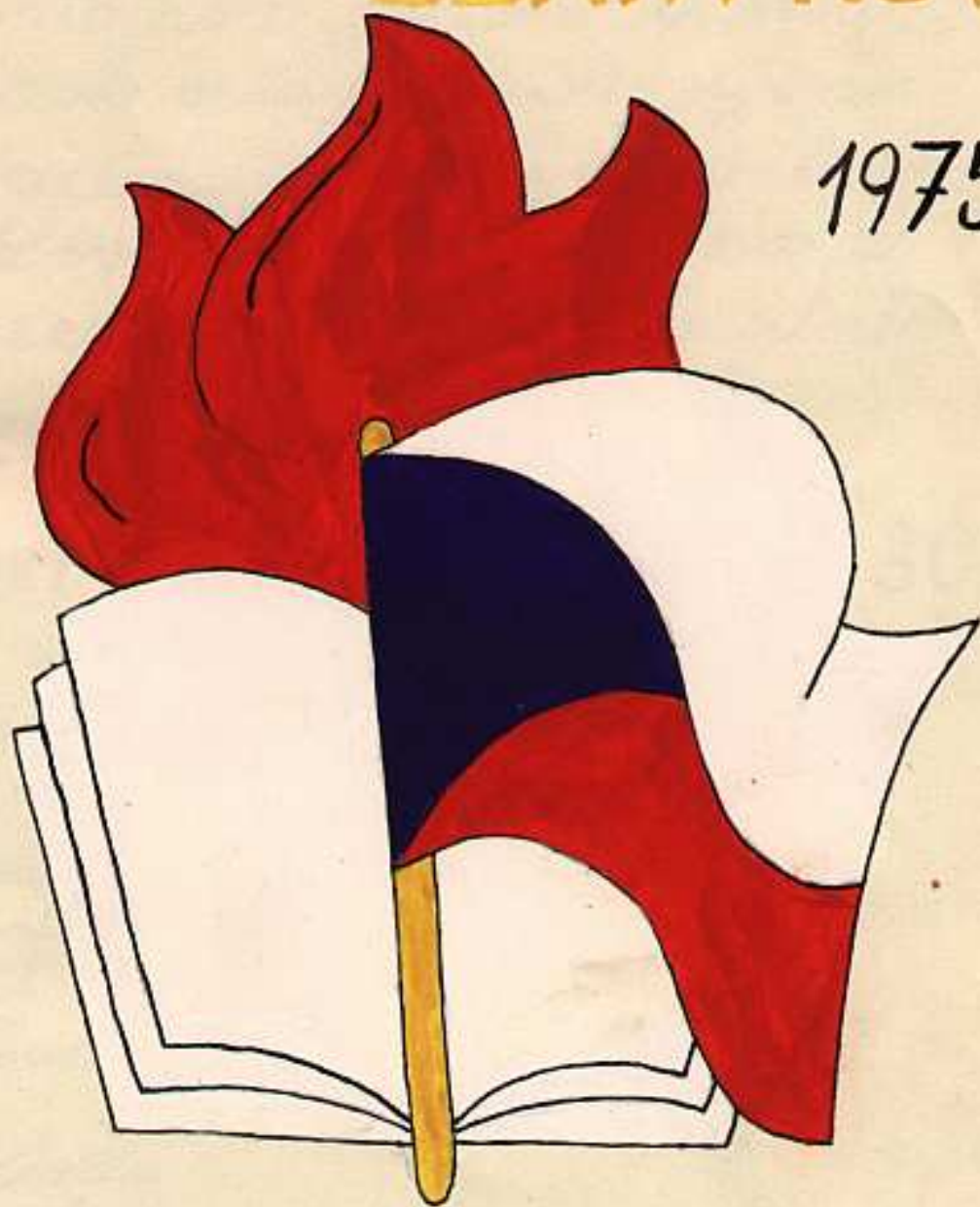
ALBATROS

62.PS SSM

ZLATA KOTVA

1974

1975

oddil

ALBATROS

Zahajovací schůzka

3. IX. 74

Tešili jsme se v hojném počtu v klubovně. Chvilku jsme si povídali, co jsme kdo dělal po táboře. Pak nás Ag. seznámil s podmínkami nové celoroční pionýrské skupiny k 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou - Expedicí 30. Je trochu podobná minulí P-25, ve které jsme měli úspěch a proto jsme se jednomyslně rozhodli přihlásit se k účasti.

Doufáme, že i letos budeme stejně úspěšní.

Domluvili jsme si také plán činnosti prozatím jen na září. Pokud budeme mít vhodné podmínky, budeme chodit na vodní, protože koncem září se chceme zúčastnit jednoklasového Posáravského pádla, jednatelství 1. ročníku vodácko-branného závodu „Ů holešovičské kotrč“, který pořádá naše skupina.

5. IX. jsme se zúčastnili celobrodničního srazu v Dobrušce, kde jsme dostali stuhu ÚV ke skupinovému poručíku a čestný titul „**Skupina 25. výročí PO**“. Praporečkou byl Mrkvous. Po slavnostní části byla činnost zábavná. Škoda jen, že ta hudba byla tak silná, že nám to div uši neutrhlo.

11. IX. byl vodácký výjezd na Staré plavbě. Najezdili jsme si na pramích i na kanoích. Najezdili jsme jen 4 km, protože jsme se vždy na chvíli sjeli a v soulodí jsme si opakovali některé znalosti z cest. Dohodli jsme si podrobnosti sobotního výlety.

VODÁCKÝ VÝJEZD 14.9.

Sluníčko ještě moc nehrálo, nad řekou se vznášel jemný závoj z mlhy a my už připravovali lodě na cestu. Než jsme dojeli k cípu Trojského ostrova, už sluníčko připalovalo a než jsme lodě přenesli pod jez, docela jsme se zapotili. Agirovi přítom luplo v zádech a nemohl se narovnat. Trojskou peřej jsme sjeli bez potíží. Pod jez jsme na chvíli zastavili a při odpočinku jsme měřili azimuty a rozpoznávali kytičky a stromy. Vyznamenali se bratři Druškové, kteří o topolu tvrdili, že je to lípa a podobně.

Jiní zase do-
kázali, že
jít podle bur-
ly a mapy do
českých Budějovic,

2
=

dojdou karceně
do České Třebové.

A protože jsme si zatím
odpočinuli, pokračovali

jsme v další cestě. Řeka se pod čisticí stanicí jako
vzhledem, tak i západem podobá spíš kanalizační
stoce než stříbropěnné Vltavě a tak jsme raději
přidali na tempo. To se nevyplatilo Agirově lodi,
která při řezání rotáčky najela na sloní hlavu
a pak dělala hodiny a nemohla sjet dolů.
Naštěstí se jim povedlo uvolnit loď, aniž by
posádka musela do vody. U Sedlecké laguny

jsme opět zastavili a posilnili
se na další cestu. Abychom
se přitom moc nenudili, pře-

zkoušel nás Agir ze znalostí první pomoci. Až na
úplně nováčky jsme všichni obstáli. Pak jsme
ještě přistáli u lomu pod Lámbky (aby si starší páni
mohli protáhnout stuhlé nohy). Vyvřili jsme
toho, abychom si kamením sahali na terč.
Pak jsme už jeli rovnou na Tajvan. Aby cesta
lépe utíhala, jeli jsme poslední úsek jako rych-
lostní závod. Vyhrála ho samozřejmě závodní
posádka Nemo, Mrkvous, Popiřko, Petr a Bertík.

Na ostrově tábořili už přátelští domorodci (soar-
armovci z našeho přístavu). Rychle jsme si udělali
oběd a zatím Nemo s Agirem připravili malý her-
bář z rostlin ostrova a znovu jsme byli přerku-
šováni ze znalostí rostlin. Aby se nám nekrátily
ruky, dali jsme si závod kolem ostrova. Dolů
se jelo herky, ale proti proudu už to louže ne-

byla. Chtěli jsme si zaplavat v řece, ale Agir nám to nedovolil, abychom nedostali se špinavý nějaký ekzém. Tak jsme si zahráli několik her na ostrově

Při šestém zvonu odpolední hlídky přišel rozkaz nalodit se na zpáteční cestu. Moc se nám nechtělo, sluníčko stálo vysoko a nám se domů nechtělo jet. Teprve večer jsme poznali a uznali, že to byl správný rozkaz v pravý čas. Po proudu se to jelo hezky, ale proti proudu, i kdyby se se břehu zdá mírný, to šlo hůře. Ke komoře v Podbabě se to jelo ještě dobře. Na komorování jsme čekali asi dvacet minut, tak kluci zatím sehnali někde trochu pitné vody. Jen to v nás nasycelo a bylo pryč. V komoře bylo prima, jak rychle voda stoupala a jen se všude kolem vařila.

Nad komorou je olej a tak se nám průplav zdál nekonečný. Novácci Kruškové ale i Kulička už sotva drželi pádla. Měli jsme ale štěstí, protože nás u špičky ostrova dojeli svararmovci s motorovými loděmi a nabídli nám vleč. Měli jsme strach, že to Agir a Nemó nedovolí, ale kupodivu souhlasili. A tak jsme si zbytek cesty jeli jako páni, radovali se z posledního sluníčka

a a hezky prožitého dne. Do přístavu jsme dorazili s úderem prvního zvonu druhé psi hlídky. S uvážením lodí a vyložením bagáže na nás padla hrozná únava a sotva jsme došli na most k tramvaji. To se nám to spalo! Najeli jsme 17 km.

VODÁCKÝ VÝCVIK 18.IX.74

Dneska jsme toho moc nenajedli. Svazarmovci nás požádali o pomoc při uklidu přístavu a tak jsme pomohli. Nosili jsme ulámané větve, prázdné plechovky od barvy, shrabovali listí, vozili na kolečku hlínu a dělali všechno, co bylo potřeba. Skončili jsme dost pozdě, a tak jsme si dali už jen jedenkrát slalom kolem parníku a hurá domů.

Vodácko branný závod „O holešovickou kotrč“ 21.IX.1974

Závodů se měli zúčastnit pionýři z celé Prahy 7. Nakonec však nikdo přihlášku nepodal a tak jely jen tři pramice - Albatros I., Albatros II. a Štiky a jedna kanoe s instruktory. Zahájili jsme přesunem lodí ze Staré plavby pod most Barikádníků. Po seznámení s průběhem závodu vyrazila první loď - Štiky - na start. Za deset minut po Štikách vyrazila na třetí posádka Albatros II. a za dalších 10 minut Albatros I. Závod

Mrkvous
a Topitko
si připravují
stan

probíhal podle propozic a není tedy potřeba jej popisovat. Jen pár zajímavých událostí: Přistání v proudu měli všichni bezvadné. První rozdíl se ukázal při urlování, kde úplně vyhořela děvčata - většina z nich vylosované urly vůbec neuměla. Druhý rozdíl se projevil u přírodnin, kde opět děvčata byla značně

Mrkvous
a Topitko
stavějí stan

slabší. Menší rozdíl byl v arimutech, ale vlastní stanovisko děvčata opět neurčila.

U stamů zarážila dvojice Mrkvous + Šopítko, které postavila stan v novém oddílovém i skupinovém rekordu za **1'57"**. Albatros II. měl nejhorší čas - 3'41", Štiky byly o něco lepší - 3'23".

Na první pomoci opět „excelovaly“ Štiky. Rsech,

Raněný
je naložen,
lod' může
odrazit

jejich hospitánka a studující zdravotnické školy jen kroutila očima, co všechno se dá pro mučení ubohého raněného vymyslet. Na raněnou si zahrála Trena a byl to div, že ošetření vůbec vydržela (a pak se řekne „slabší pohlaví“!). Naše posádky byly obě bez závad.

Na vodácké teorii opět vybuchly Štiky, Albatros I. neodpovídal na 1 otáčku (z osmi), Albatros II. na 2 otáčky.

Hod míčem (kriketáckem) na terč jsme pochopitelně splnili lépe my (obě posádky stejně) než Štiky.

Lebekriticky však musíme doznat, že nám to i úro-
ky odvedla v signalizaci, kdy získala bonifikaci 120",
kdežto naše posádky po 15" trestných.

Žárod vyhrála posádka Albatros I. za 2 h 04'52,3"
druhá byla posádka Albatros II. za 2 h 31'32,1"
třetí posádka Štíky za 3 h 26'51"

Čisté příjezdní časy nebyly příliš rozdílné:

AI 2 h 10'14,3", AII 2 h 13'54,1", Št. 2 h 26'31"

Trestní časy: AI -325" (tedy bonifikace), AII 1055", Št. 3620".

Žárod byl prima, všichni byli spokojeni. Jen
ta cesta zpátky byla horší, nad komorou už
někteří stěři dřevli pádla. Děvčata na tom byla nej-
hůř, tak jsme si je rozdělili a přeci jen jsme s dru-
hým zvonem druhé psi hlídky dorazili do přístavu.

Bojanovice → Kocába → Štěchovice → Slapská přehrada → Praha 22. IX. 1944

Pro směnu jsme si dnes
vyšli pěšky. Ulabem jsme
jeli v Bráněch do zastávky
Bojanovice. Přes les jsme
se dostali do vsi Boja-
novice. Z Bojanovic jsme
šli podle potůčku. Kůrda
ledem hýřila barvami. Nejvíce

se nám líbila tmavě modrá na straně vpravo od potůčku. Byla také chutná. Byly to totiž výborné švestky. Byly moc sladké a nedalo se jich moc sníst. Kousek níž se údolíčko stáhlo kolem potůčku. Brodili jsme se mořem vysokých kopřiv. Najednou se stráně opět rozeběhly a před námi leželo údolí Kocoby. Ležely tam skoro metro tlusté klády, které jsme využili jako sedadla i jídelní stůl při svacině. Po svacině jsme šli po proudu Kocoby až do Štěchovic. Krajina byla hezká, ale jedna chata vedle druhé. Ve Štěchovicích se stovil Topičko u strýce a pak z toho byli další švestkové a jobléční hody. Ze Štěchovic jsme šli směrem proti proudu. Vyšplhali jsme se přesinkou nad elektrárnu a přehradu a než jsme si odpočinuli, povídal nám Agir s posetím zajímavosti o přehradě a elektrárně. Je to naše jediná přečerpávací elektrárna, to znamená, že v noci běží generátory jako čerpadla a řekou vodu mohutným potrubím do nádrže na kopci. Ve dne, když je velké zatížení, šene voda z nádrže na kopci generátory a ty dodávají proud do sítě. Tím se ušetří voda z přehrady. Potrubí na kopci je dvojité a strašně tlusté. Vedle něj vede ozubená dráha, místy tak příkrá, že se nám z toho až motala hlava. Viděli jsme také parník, jako spodem vjíždí do komory a za chvíli horem vyjíždí. To nám připomnělo, že tím parníkem chceme jet se Šlap a cesta je ještě dlouhá. Pěšinka podle řeky je kaňkoloká, chvíli stoupá, chvíli klesá a chvíli stoupá a zase kousek rovně a zase chvíli klesá a pořád klikatí a za každou zatáčkou je vidět něco jiného a zajímavého. Zpočátku nám Agir

vypovídal o historii stavby přehrady, o tom, jak se v údolí za řekou
 byla esesácká střílnice, o starých trampských osadách podle
 řeky, o Staré řece, o vorářích, o vodáckých závozech České
 Budějovice - Praha a mnoho dalšího. Když přišla řeč na ostatní
 vltavské přehrady a problémy kolem nich, ujali se slova
 Docent a Buchtík a vznikla debata o tom, co by se stalo,
 kdyby prošla některá horní přehrada, jako vysoká by byla
 povodňová vlna v Holešovicích a podobně. Tato debata skon-
 čila teprve při pověru ke sražení na oběd. Bylo to hezké místo
 vysoko nad řekou, otočené ke jihu a kolem černo ostružin.

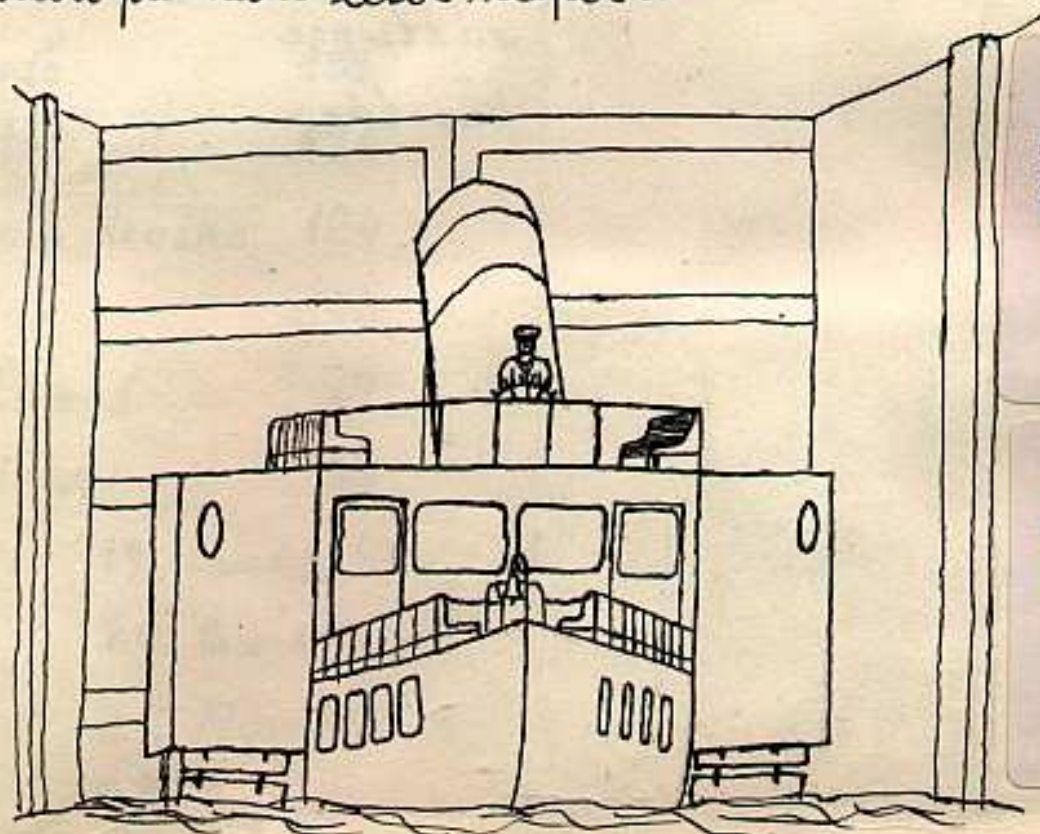
Chvilka odpočinku
 po obědě než
 jsme se dali
 do ostružin

Po obědě jsme se na nich znamenitě napáslí. Byly veliké,
 černé a strašně sladké a všichni jsme od nich byli krásně
 zmaraní.

Od místa oběda už to nebylo na slapskou přehradu daleko.
 Ubdívovoli jsme se její výšce, nádherné křivce přepadové
 plochy i okolní krajiny. Měli jsme všichni hrůznou žízeň, ale

v jediné otevřené restauraci měli jen dšus za šest korun a tak jsme raději trpěli žízní. Stejně už byl nejvyšší jít na parník, abychom nemuseli jít až tím druhým.

Krajina s parníkem vypadala úplně jinak než se břehu a tak jsme měli pořad na co koukat. A když nás omrsla krajina, koukali jsme na lodní stroj nebo na komidelníka nebo na přistávací manévry. Pěkný zážitek bylo také komorování ve Štěchovicích i ve Vraném, když loď s hej- nem malych motorůk se i s vodou propadala níž a níž. Navečer už slunko tolik nehrálo, od vody tšhl mlhavý mlhový chlad a tak jsme stále častěji chodili obdivovat parní stroj - sdálo se něj totiž spousta tepla. Horní palubu jsme ale neopustili dřív než v přístavu. A byli jsme docela unaveni těmi víc než dvocti kilometry chůze, záplavou barevné krásy podzimní přírody, spoustou dojmu a zážitků i tou plavbou na parníku. Ten den jzdily parníky na Glapšou přehradu letos naposled.

Pavel Jahn

zástupce
kapitána

Karel Bruner

zástupce
kapitána

Oddílové volební shromáždění

25. září 1974

Volební shromáždění proběhlo v klubovně Svorarum na Staré plavbě. Předsedou oddílové rady byl zvolen Bertík, členy Mlok, Mrkvous, Flecha, Pindá a pokladníkem zůstal Topitko. Projednali jsme rámcový plán na celý školní rok. Schválili jsme bodovací systém. Zvolili jsme komitativy Bertík u Rachi, Topitko u Lysek a Mlok u Kormoránů. Změnili jsme stanovby oddílu tak, že členy oddílu se mohou stát chlapi už od deseti let, výjimečně od devíti let. A než jsme to všechno projednali, byl nejvyšší čas jít domů.

Výsledky měsíčního bodování

1. Mrkvous	223	10. Kecka	77
2. Topitko	171	11. Gazela	73
3.-4. Bertík	153	12. Čiňan	71
Pindá	153	13. Vašek	51
5. Petr	126	14. Mina	48
6. Pepik Hruška	124	15. Kopeček	45
7. Mlok	103	16. Kulička	38
8.-9. Luboš	99	17. Rejda J.	23
Jirka	99	18. Ruda	10
19. Jenda K.		1	
20. Buchtik		-7	
21. Mýval		-13	
22. Docent		-21	

2. 10. 1974 **Beseda o SNP a vodácký výcvik**

Na první část schůzky jsme měli přichystanou besedu o Slovenském národním povstání. Měli jsme připraveny fotografie, úryvky z některých knížek, mapu Slovenska a schémata rozmístění vojenských sil a ke tomu nám Agir uchystal přelovpení - živého účastníka partyzánských bojů. Vyprávěl nám některé vlastní zážitky. Ani se nám nechtělo věřit, co všechno partyzáni v zimě skusili. Přítom

Partyzánská akce na Slovensku v r. 1944

Vasil vůbec neopadá na bývalého partyzána - malý, hubený, usměvavý, se solátním přesoukem ve své slovenštině. Agir nám sice říkal, z které oblasti je to nářečí, ale nikdo

jsem si to nepamatoval.

Asi po hodině a čtvrt jsme už nevěděli, na co se ještě septat, tak jsme Vasilovi poděkovali a šli si zajídit. Dali jsme si intenzivní trénink, i když Agir říkal, že Sarovská pádla bylo zrušeno. Zajeli jsme si slolom kolem parníků, pak dolů k jezu a zpátky a ještě jednou kolem parníků a mezi kůly a pak hurá domů. Najezdili jsme celkem 6 km. Spát jsme šli s pocitem, jak je krásné ulehnout večer do měkké postele bez strachu co bude ráno a pocitů dělní ra nás klidný a bezstarostný život

Den mladého obránce vlasti

Stará plavba, 5. října 1974

Protože Agir říkal, že mladý obránce vlasti musí umět trochu více, než jen houkat na vojáky a především být tělesně zdatný, uspořádali jsme si vlastní Den mladého obránce vlasti. Sešli jsme se před klubovnou a na kanoích se postupně přepravili na Starou plavbu do přístavu. Zahájili jsme nástupem, na kterém nám Agir stručně vysvětlil, proč je 6. říjen dnem armády a po nástupu jsme začali branným závodem. Skládal se z terénního běhu asi na 600m, do něhož byly postupně vloženy: střelba ze vzduchovky, jízda na pramici, hod kriketákem na terč, první pomoc, znalost jízdního řádu a měření arimutu. Závod vyhrála dvojice Buchtik, Petr se 18'10,6", druzí byli Čálek, Topičko se 18'45", třetí Bertik, Pinda se 19'16,6", poslední Čulík s Těchou se 28'21,8". Je jisté ostudné, že jiskry Alenka a Pulec byli časem 21'20" o dvě místa před nimi.

Dalším závodem byl slalom dvojic na pramici. Vyhrála její dvojice Mrkvous, Žubajda časem 2'57,2". Druzí byli Knoflík, Pulec, Agir se 3'19,5", třetí Alenka, Kyburek, Věno se 3'28", čtvrtí Buchtik, Petr se 3'28,4", poslední opět Čulík, Těcha se 6'43,7".

Vítězové
slalomu
dvojic
na pramici

Nejstabilnější
dvojice
těhož
závodu

Závod jednotlivců ^{na pramici} bylo jen deset závodníků. Vyhrál
Mrkovous 3'24,3" před Bertilem 4'46,8" a Popítkem 4'53,2".
Poslední byla Vilitorka se 9'06". Nemo měl čas 3'25,4" a
Aojiv 4'03,8".

Závod jednotlivců na kanoe fixera - slalom vyhrál

na 3'49,8". Poslední byl Culík 4'18,5". Nemo měl čas 3'04,9",
Aojiv 3'49,5".

Slalom dvojic na Jizere vyhráli Mrkvous, Topičko na 2'03,5"
před Cítem s Pindou na 2'39,2" a Bertíkem s Buchtíkem na
2'58,1". Nejlepší čas dne měla dvojice Mrkvous - Nemo 1'57,3".

Slalom dvojic
na kanoi

Slalom posádek na hranici vyhrála posádka Bertík, Mrkvous,
Petr, Pindě s
hornídelníkem
Topičkem na 2'33,4"

Slalom
se střelbou

Globoem na pramici se střílbou z lodi vyhrála dvojice
Mrkevous, Zubajda výsledným časem 2'12,7" (4 rošaly).
Poslední Viktorka, Šmudla měli čas 7'50,3" (řádný rošal).
Bertík s Pindou závod nedokončili.

Rychlostní závod pramic vyhráli Albatrosové ve složení
Bertík, Mrkevous, Petr, Pindě, Topičko za 3'54".

Další závody už Agir nechtěl dovolit, že bychom se
moc unavili. Tak jsme ještě chvíli jerdili jen tak a pak
se rozešli a někteří odjeli s kanoeami do klubovny.
Celý den prašilo sluníčko a tak jsme si trochu obnovili
brouz z léta.

Skupinové volební shromáždění 9. 10. 74

Shromáždění bylo v klubovně. Řídila je odstoupivší předsedkyně skupinové rady Milena. Klubovna byla slavnostně vyzdobena. Žádali jsme nástupem, hlasěním a vynesením skupinového programu. Milena přednesla zprávu za minulý rok. Přestože návrh plánu a kandidátky byly v klubovně vyřešeny už 4 dny, znovu nás s nimi seznámila. Poté jsme schválili plán práce na celý příští rok. Skupinové rady byly zvoleny ve složení: předseda - Albionus

proporečnick - Viktorika

zapisovatel - Linda

sběr - Šmudla

sport - Pepánek

kultura - Alena

kronikář - Tečka

členové - Čerka, Bertík, Čulík, Kulička

16.10.1974 - schůzka v klubovně.

Kvůli nováčkům jsme si rozpolhovali pionýrské záhony a slib, práva a povinnosti členů PO, symboliku a naučili jsme je správně vést pionýrský štětek. Ve sbytku schůzky jsme věrali usle se řády a hráli zábavné hry. Časali jsme také odpovědi na kvíz o dvanácti otázkách. Byly ze všech možných oborů a hlavně to byly chytáky, které vyžadovaly průběžné myšlení víc než pouhé znalosti.

Schůzka v klubovně 23.10.1974

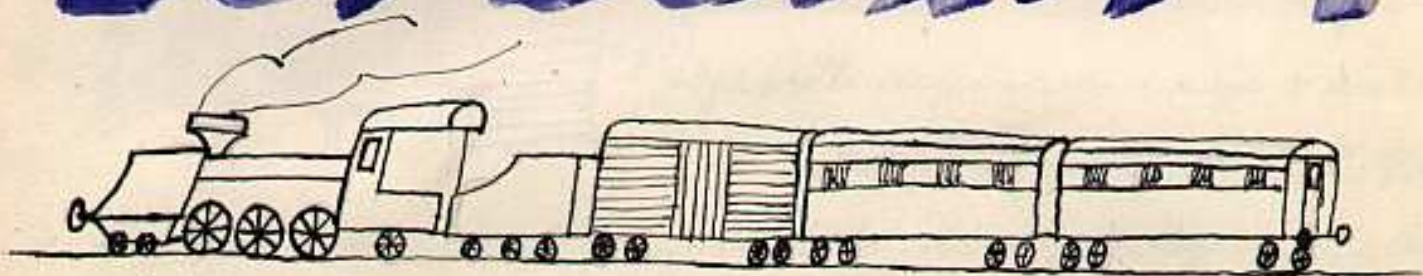
Agira nám vykládal o Varšavské smlouvě. Bylo to docela zajímavé, hlavně lidysš povídal o vojenských cvičeních.

Zkusili jsme vyluštit čtyři druhy jednoduchých šifex od Agira. Všechny jsme nevyluštil nikdo, přestože jsme se je lidysi učili. Asi máme sklerózu.

Rozdělili jsme si co kdo verne na VIII. Zálesáckou olympiádu. Budeme příj bydlit v chatě pod přehradou.

VIII. ZÁLESÁČKA olympiáda

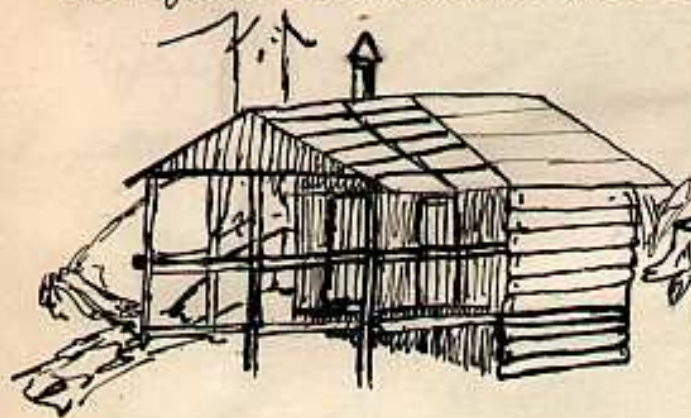
KLETEČNÁ ŽELIVKA 25.-28.X.74

Už cesta byla dobrodružná. Jeli jsme přečpaným rychlíkem a až do Havlíčkova Brodu jsme stáli. Rychlík měl dost velké spoždění a vlak do Humpolce nám ujel. Miki telefonoval na nádraží do Humpolce, kde nás měl čekat Agir s autobusem. Ten se už náležitě divil, že jsme vlakem nepřišli. Podarilo se mu přemluvit řidiče, aby pro nás zajel až do Havlíčkova Brodu. A tak jsme tedy odjžděli z Havlíčkova Brodu ve 2130, tedy v době, kdy jsme podle Agira už měli být v postelkách. Silnice byla prázdná a tak jsme před desátnou vyložili děvčata před ubytovnou v Kletčce a nás řidič zavezl až se přebrodou k pěšině dolů k chatě. Neměli jsme ani čas se po chatě rozhlédnout a už nás Agir s Mikim hnal spát. Ani jsme moc neprotestovali.

Druhý den nás vedoucí vzbudili až k snídani. Bylo

každo. Teprve když jsme vstali jsme poznali že v celé chatě
jsou jen jedny kamna v kuchyni a těmi se musí vytá-
pět celá chata. Po snídani jsme chvátali na táboriště na
sráz s děvcáty, které tam přivedla Berniška, jediná z nich,
která tam už byla. Protože bylo krásné, rozhodli vedoucí
že nejdříve uděláme servámení s okolím. Šli jsme proti

proudu na přehradu, po levém
břehu do Sedlice, po cestě k hydro-
elektrárně. Cestou nám Agir vy-
právěl zajímavé údaje o přehradě,
tunelu a hydroelektrárně. Ne-

chtělo se nám ani věřit, že v době své výstavby měla celou
řadu československých i evropských proenství. Od elektrárny
jsme šli proti proudu na Šamanovu volchu, kam do
chat ČSAO Kumpolec jedíme vždy na velikonoční výlet.
Prošli jsme místem, kde měl být tábor v roce 1944, prošli
jsme kolem Kordovského volchy a na chvíli jsme byli
v našem táboře. Otvářeli jsme v chatě pod přehradou. Po
obědi začalo pršet a tak jsme museli improvizovat
a na programu se ostlo 5 kol porrovocei Setonovy hry.
Vyhrál ji Mrkvous s 38 pomocnými body. O 16. a 17. místo
se dělila Viktorie s Pindou. Potom následovala 2 kola
Krimovy hry. Vyhrál ji Lepánek s 38 pomocnými body, z nás
byl nejlepší. Bertík - 3. s 35 p. b. O první a druhé místo ve tvor-
slor se dělil Lepánek s Kvočkou - 33 slov. Po večerní přišli na
kódů znalosti přírody. Suverénně vyhrál Mrkvous s 18ti por-
namými z dvaceti možných. Pak už jsme jen seděli, povídali

Diplom

MRKVOUS

Duplikát!

26.-28.

1974

VIII. Zálesácká olympiáda

62. PS SSM Zlatá ková

Skupina 25. vývoči
naložení PO

12.-13. tvorba slov

1. urlování

1. kerinní běh

1. znalosti přírody

5. oheň krošeničků

10.-12. Kimovka

1. Setonova hra

1. sedmiboj

Agix

a zpívali. Pršet nepřestalo a tak děvčata do Kletčenské dovedli domorodci Agir a Mrkovous. Po cestě jim začlo chumelit a vrátili se jako sněhuláci.

Druhý den dopoledne bylo osklivé. Seděli jsme proto u nás na verandě a na obráceném kbelíku a plechovce jsme pořadali oheň trosečnic. Vyhrála její fulec časem 36'43,2". Nejlepší z nás byl Tapitko, časem 28'40,2" se umístil 4. Několikrát oheň vůbec nepopádelo. ^(nás) Od to byl Bertík.

Odpoledne jsme si raděkli terénní běh. Start i cíl byl u naší chaty, běželo se tou příkrvou pěšinou na most a zpět-ky. Byla to pořádná rovináčka. Vyhrál Mrkovous nejlepším časem dne 1'16,9". Před setměním jsme se vydali na návštěvu k děvčatům. Do Kletčenské jsme došli až na tmě. Na skratce ve vesnici těsně pod svahem uklouzl na blátě Agir a jel po zádech asi 3m. Naštěstí to odnesl jen jeho připečenost. Měly se na něm sárat brambory. U děvčat jsme po večeri hráli xit-ní hry, v nichž nejvíce nás zaujala hra „Pornej co jsi“. Nejvíce jsme se nasmáli, když Pindě byl „gentleman“ a Milena „jiřá Koleček“. Asi v devět hodin jsme se vrátili do naší chaty. Zatím se vyjasnilo, mrazilo a tak nám Agir cestou ukoro-vol různá souhvězdí.

Ráno jsme v táboře dokončili soutěže olympiády uvolněním. Mladší vřezali lodní smyčku a ambulancní spojku. My jsme vřezali provaz dvěma lodními smyčkami mezi dva kbelíky ve-randy a pak jsme jež skracovali skracovačkou. Nejlepší čas měl Mrkovous - 26". Druhým uslem byla dřevěná smyčka. Nejrychlejší byl rose Mrkovous - 1,8".

Po urlovaní jsme se vrátili do chaty a šelili a uklízeli. Starý pan Agir (Agiriov otec) nám vyprávěl o tom, že přes náš tábor kdysi vedla tzv. solná cesta do Rakous a jako v ratáče nad mořem táborem koncem války Němci zastřelili hajného Čapka a jeho syna a také jako v květnu 1945 chytali Němce poschovávané v okolních lesích.

Čapka a jeho syna a také jako v květnu 1945 chytali Němce poschovávané v okolních lesích.

V půl dvanácté pro nás přijel na přepravu autobus, v Kletčevě jsme přibrali děvčata a v Humpolci jsme už přesedli na motorák do Horních Brodů. Tam jsme přesedli na rychle-

Pomník u náhrobku nad hřbitovem
mý vlaku a před čtvrtou hodinou jsme už byli v Praze.

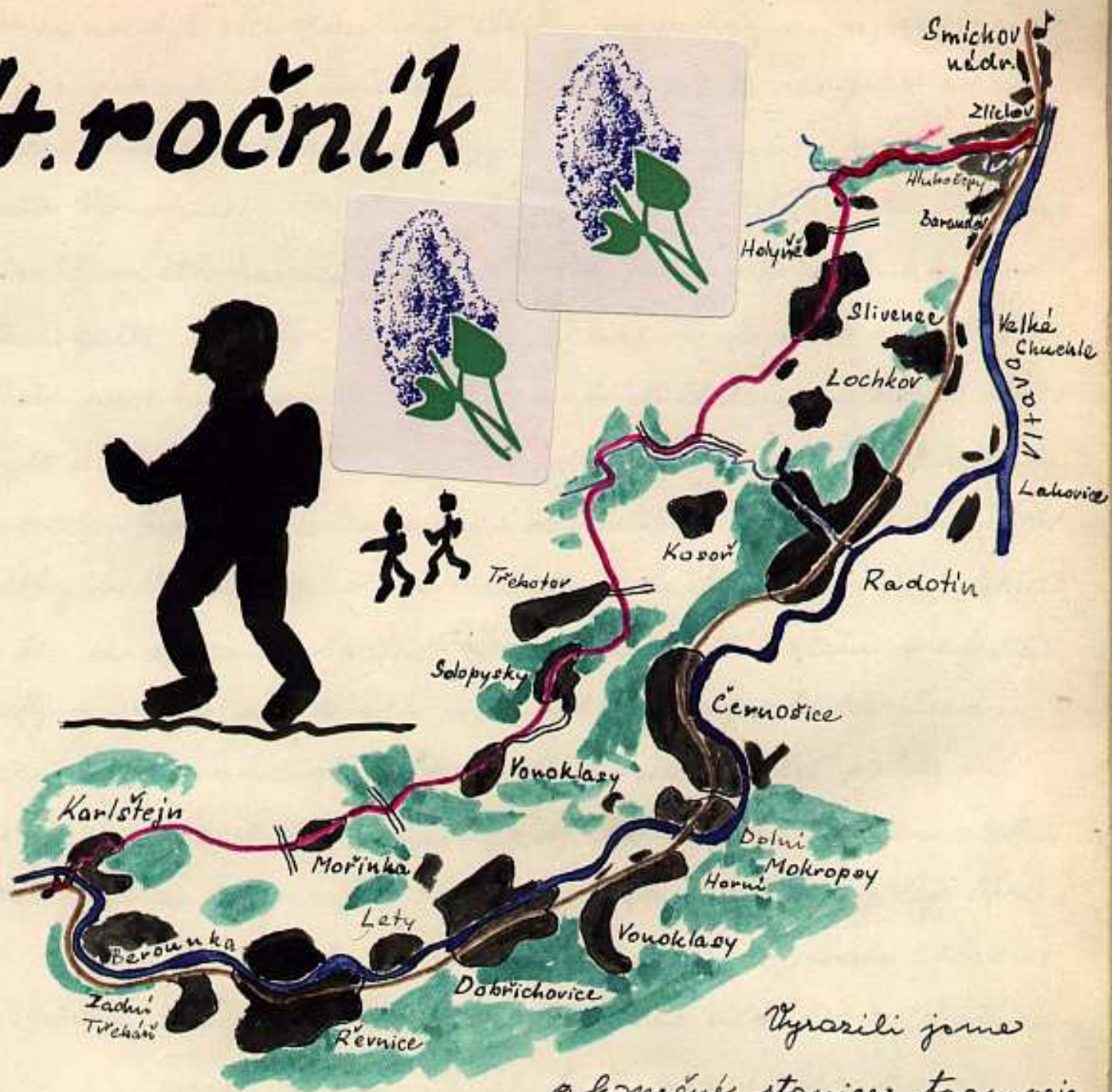
Šchůrka 30.10.74

Byli jsme v klubovně. Agir nás seznámil s plánem oddílu i skupiny na listopad. Čeká nás poměrně hodně zajímavých akcí. Psali jsme kvíz se znalostí stanov PO. Hráli jsme hru „Ať pojedou na tábor, verum si...“. Loužili jsme, kdo sestaví delší řetěz slov podle určených pravidel. Hráli jsme ještě další zábavné hry.

Dálkový pochod na KARLŠTEJN 2.11.74

Tradiční dálkový pochod, pořádaný skupinou každoročně počátkem listopadu na počest výročí Velké říjnové socialistické revoluce a na počest Mezinárodního dne studentů.

4. ročník

Vyrazili jsme
z konečné stanice tramvaje
č. 4 na Zlíchov. Počasí bylo namražené, poměrně chladno
a nedalo se říci, jestli bude hezký nebo ošklivý. Nám to
nevadilo, náladu jsme měli dobrou. Než jsme došli ke
Slivenci, začalo drobně poprchet a s malými přestávkami
přelilo celou cestu. Za Slivencem jsme šli alej
hrušní, na řemi bylo spousta dobrých hrušek a tak
jsme si naspali plné bagele i kapsy a bundy. Někteří
je konzumovali ještě na zpáteční cestě ve vlaku.

První zastávka byla na stělnici u Radotínského potočka

tam co byl cíl pionýrské sterky odvahy v roce 1973. Děť přechodně zesílil a do kopce k Trébotovu se šlo jako po klou-
 rače. Před Trébotovem se vyjasnilo a vydrželo nám to až
 před Vouchlavou. Na kraji lesa za Vouchlavou byla tradiční
 druhá zastávka na jídlo. Loučské a předloučské klády
 tam ještě ležely a tak jsme aspoň neseděli na semu.
 Dole u silnici jsme pro změnu běželi slalomem. Horší to
 bylo do kopce do Mořinky. Tady se začali oddělovat rafani
 a padavky. Hlavně malým děvčatům jako Knoflík už
 nohy nestouřily jako na ročátku. Děť přidal na intenzitě
 a šlo se opravdu špatně. Za silnici nastal zlom a obyčejná
 cesta z kopce už hrdý užel lehko. Po prohlídce hradu
 jsme šli na nádraží. Vlak nám ujel, protože pokladní
 nebyla v pohledně a objevila se tam až po odjezdu vlaku.
 Došli jsme si tedy raději do restaurace na horký čaj. On
 ten deťtil byl chvílemi se sněhem a bylo docela chladno.
 Za půl hodiny jel další vlak, tak jsme dlouho nečekali.
 Ve vlaku jsme ve skupinkách hráli různé hry, nejvíce
 „Pornej co jsi“. Cesta rychle uběhla, jen Knoflík pořád usínal.
 Poprvé při vystupování z vlaku jsme všichni pořádně ucítili,
 že se dnešek jsme našlepoli 30 km.

Schůzka 6. 11. 1974

Dělali jsme kvíz se znalostí o Sovětském svazu. Nejlepší byli ruští a sovětská umělci, nejlehčt hlavní města sovětských republik. Khvili jsme bručeli more na bručelu. Agir nám čtl z knihy a museli jsme hádat její název a autora. Přes celý stůl jsme kouleli mramorovou kuličku o průměru asi 3 cm do plechovky, která stála na šidli ze stolu a nebylo ji vidět. Nebylo to nic tak lehkého jak se zdálo, mohl kdo se trefit. Učili jsme se hledat v jízdním řádu. O závod jsme navlékali na drátek 30 kusů maticek. Hráli jsme zábovné hry.

9. 11. 1974 - pohotovost skupiny

Skupinová pohotovost byla vyhlášena skupinovou radou proto, aby ^{se}uložili lodě na zimní. Bylo chladno, ale hezký. Někteří vyprošťovali půjčený laminátový výsadkový člun, na který při letní vichřici padla vrba a nemohla být dříve uvolněna z člunu kvůli komisi z pojistovny, ostatní zatím převáželi pramice na druhou stranu ostrova a připravovali místo pro jejich uložení. Na vytažení lodi jsme se podíleli všichni a na jejich uložení také. Člun jsme dali vedle. Protože jsme to udělali nečekaně rychle, rozhodl Agir, že si připravíme zásobu dříví na topení do klubovny. Ostatní nám ochotně pomáhali i odpoledne a tak je předstírka málem rovnaná nastřiháním dřívím. Vysychat bude muset většinou až v kamnech. Alkem se odpracovalo 1 1/2 hodin.

Schůzka 13.11.1974 v klubovně na Staré plavbě

Zahájili jsme hodem archem papíru na terči. Potom jsme si rozpakovali rozdily mezi vlajkou a proporem, provedli jejich vyřezování a vydávání úcty vlajce. Agir nás seruemil s instrukcemi turisticko-branné hry na "Den přátelství". Máme tram C.H., jsme bojová skupina č. 15 a máme sraz v 6³⁰ na stanici č. 12 v Dělnické nebo v 7¹⁵ na stanici PLZENKA (1 stanice před nádražím Smichov). Odjezd našeho autobusu je v 7³⁰. Potom jsme četli knížku od Čopka a hráli hru "Korektoři".

Turisticko-branná soutěž DEN PŘÁTELSTVÍ 17.11.74

Před smichovským nádražím stála řada autobusů a tisíce dětí. Podarilo se nám najít náš autobus včas. Většina nás celou cestu stála. Naštěstí to bylo jenom do Koznice.

Netrvalo dlouho a na pokyn pořadatelů jsme vyrazili na troť. Úkoly na troti byly lehké. Nejdrív jsme doplnili jména partyzánských oddílů a jejich velitelů. To pro nás nic nebylo, Agir nás podle knížky Čopka...

zánské hnutí v Československu" naučil znát mnohem víc
podrobností. Jenže ty znalosti jsme neměli kde uplatnit.
Pak jsme měli napsat, z čeho je chatorem umístělo přes potok.
Byl z bukového dřeva. U hájovny Křižáci studánky jsme
měli poznat druh stromu, na kterém jsou upevněny turistic-
ké značky. Všichni jsme jej poznali už na dálku podle
tvoru koruny, ani jsme se nerostovili. Poznat druh turistic-
ké značky na odbočce šlute bylo rovněž hračkou.

K údivu oddílů, které u ni stály, jsme prošli kolem
a ani nedali najevo, že ji vidíme. Bylo to jasné, uco
se tedy zdřívovat. Zjistit číslo turistické trasy rovněž
nemí nic těžkého ~~vědět~~, když je napsáno na směrové tabulce.
A tak jsme cestou přešli 7 oddílů, které startovaly před
námi a v cíli na Kytinské louce jsme byli víc jak hodinu
před limitem. Průměrnou rychlost na trati i s plněním
úkolů jsme měli 7 km/hod.

Z naší trasy nikdo u cíle nebyl, tak jsme mohli hned
přistoupit k plnění dalších úkolů. První byl průchod „mi-
novým“ polem. Nestratili jsme žádný „řívot“. Na pio-
nírských znalostech stratila jeden „řívot“ Zubojda
(nositelka Čestného pionýrského odručen II. stupně!).
Na střílnu nastoupili naši nejlepší střelci Mrkvous
a Topičko, ale bylo z toho místo dalších dvou „řívotů“.
Na orientaci přišel o „řívot“ Bertík, který nestihl limit
5". Na hodů granátem jsme si zase sprovili náladu
a nepřišli o žádný řívot. Vesele jsme šli k rozhodčím s vě-
domím, že jsme nestratili ~~o~~ 5 řívotů a máme tedy nárok
nejm na diplom, ale i na další pořad v táboře a večerou
ceur. Byli jsme vólo zklamáni, rozhodčí nám napočítali

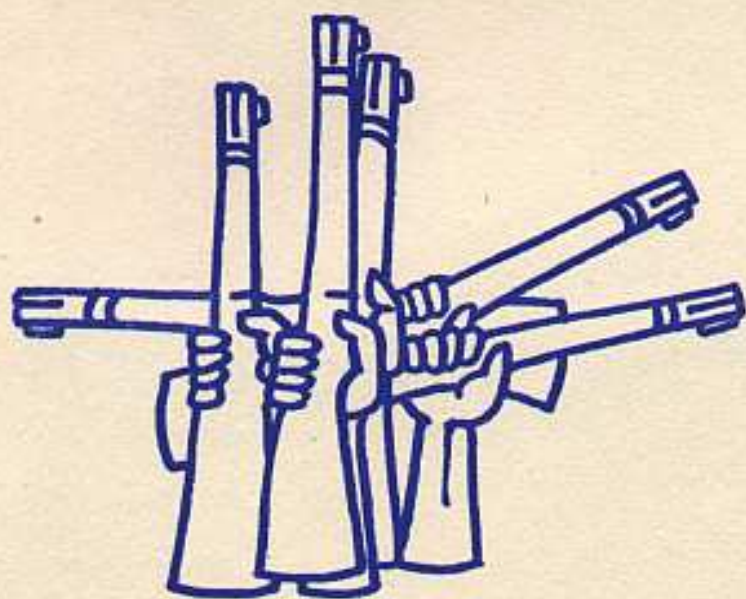
CH

15

o jeden méně a bohužel
měli pravdu. Asi jsme
jeden někde strčili.
Nedalo se nic dělat,
bylo to naše chybo
a tak jsme neprotesto

voli. Dostali jsme krásný malý diplomek a věšák pro oddíl.

ZA ÚČAST V BRANNÉ SOUTĚŽI
„DNE PŘÁTELSTVÍ“

BRDY
17. XI.
1974

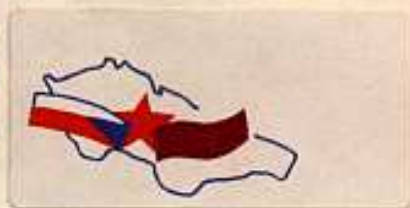

Navštívili jsme Milkis, který byl rozhodčím pro jinou trasu a požádali jej, jestli by nám nemohl sehnat pár „řivotů“ do krovů lvy. To se mu povedlo a tak díky jemu máme uchráněn „řivotů“ v krovce.

Předsedkyně nás z luby rychle vystrnadili, aby nám nepřeházeli přeházející oddílům a tak jsme se odebrali na kraj lesa, kde jsme se v pohodlí majesli. Tam jsme také pothali šablony, které si

uchránily 9 „řivotů“. Na tak pořadí roční dobu bylo velice krásně a teplo a většinou jsme chodili jen v košili s vyhrnutými rukávy. Agis nás láhal, obychom se šli podívat k Jeráku, ale nám se moc nechtělo a tak jsme to vzali trochu šlikem do Kytína k autobusu. Oklikem proto, obychom měli rovných 20 km. Tím si pět z nás - Bertil,

Mlek, Mrhovous, Pinda a Kapithlo dokončili „Podzimních 50 km 74“. Na Smíchovské jsme byli už v půl druhé.

Skupinová Soutěž Zručnosti 1. část - 20. 11. 1974

Podle plánu činnosti skupiny dnes místo schůzky proběhla soutěž zručnosti. Dříve to byla jen naše oddílová soutěž, ale letos je naší zastupci ve skupinové radě navrhli pro celou Zlatou kotou a skupinová rada návrh přijala. Pro nás odlohl je to už 3. ročník, pro ostatní první.

Na programu bylo 12 dílčích sévodi. Rozhodivšími byli: Agir, Piskliv, Radek, Milena, Šíp. Běželo vždy několik sévodi současně.

První proběhlo navlékání 30 korálek. Vyhrála ho Knoplík

časem 2'34,8"

Nejlépe od nás byl Tom

časem 2'51"

(čtvrtý). Útěchou

nám více lýt, se poslední tři místo obsadila rovněž děvčata.

Navlékání korálek

Další závod bylo navléhání nitě do pěti žehel. Pro
změnu vyhrála Viktorika časem 20". Mleok byl čtvrtý
časem 36", a poslední místo se dělil Bertík a Alibem
časem 1'09".

V síti kupačičku opět exceloval náš rekordman v této
disciplině Karoté časem 1'49", pak následovala olevčata
a až 10. byl časem 3'06" Mrkvous. Poslední byl Buchtík
časem 5'06".

Navléhání 30 kancelářských sponek do řetězu vyhrál
Tom časem 1'23,3", a 3.-4. místo se se Šmudlov podělil
časem 1'34,6" Mleok. Poslední Bertík měl čas 3'09,2".

Osvarování destičky tiskových spojů součástkami podle

Montáž destičky tiskových spojů

vrstev bylo
naš hořítí.

Nejlépeš byl
Mrkvous
časem 1'48,6",

druhý byl
Karoté 2'09",

třetí Mleok
se 2'15,2"

a teprve
čtvrtá byla
Pepánek 2'21,8".
Poslední byla

Šmudla časem 6'04,2", předposlední Mýval se 5'05".

Rovnění rápalu do krobíčky vyhrála se 1'01,8" Pepánek
před Mrkvousem (1'02,3") a Karotem (1'05"). Poslední byla ča-
sem 2'21,4" Jitka Šrobodova.

Výměnnu baterie a rorovičky vyhrál Mrkovous za 9" před
Viktorovou a Mývalem (11") a Buchtíkem a Petrem Boreckým
(12"). Předposlední byla Zubajda 1'44" za Koratem 1'36", posled-
ni byla Kvokli za 4'34".

Šroubování 2 vnutí vyhrál Bertlka za 36", druhý byl
Mrkovous za 41,4", třetí Pepánek za 44", předposlední Pinda (4'09"),

Šroubování
vnutí

poslední byla Žilka Grobošova za 4'28".

To už bylo 19 hodin pryč a po krátké poradě členů skupinové
rady s Aojrem bylo rozhodnuto soutěž dokončit za týden.

Skupinová Soutěž Zručnosti - 2. část 27. 11. 1974

Nejdříve proběhly závody, které byly připraveny už
minule. První z nich byla hmotová křimovka. V pytlíčku
bylo 16 věcí. O první a druhé místo se dělil Pepánek a Mr-
kovous počtem zapamatovaných věcí 12. Třetí byl Mrkovous
(11 věcí), ~~čtvrtý to~~ a poslední místo se dělil Čárka a Jona (6 věcí).

Dalším rovodem byla rozdělovačka. Vyhrál ji Bertela

za 16,5" před
Kathou (17")
a Čarlow (18,5").

U 4. až 6. místa
se dělili Jano,
Tečka a Korate
časem 20". Pos-
lední byl Buch-
tík za 46".

Největší ro-
vod bylo urlo-
vání. Shlédalo
se osmi dílčích

rovodů. První se vřalo ambulancní spojka. První byl Korate
časem 2,9", druhá Beruška za 3", a třetí a čtvrté místo se dělil
Katka s Mrkovousem časem 3,8". Poslední byl Pindá časem 17,6".
Druhá se vřalo šestové spojka. Nejlepší byla Viktorka za 3,9",
druhý Korate za 4,8", třetí Čarls za 4,9", poslední Kochi za 24".

Viktorka (7.)
kontroluje
ambulancní
spojku

Rozdělovačka

Třetím úřadem byla rybářské spojky. Vyhral ji Mrkovous se 11,6", druhý byl Buchtík se 12,2", třetí Pepánek se 14". Poslední byla Tečka se 1'54,4".

Dalším úřadem byla draží smyška. Zde se nejlépe umístili ti, kteří ji vřáli jednou rukou. Byl to opět Karste časem 1,9", druhá Tečka se 2,2", třetí a čtvrtá Pepánek a Viktorhon se 2,4". Nejmenší byl zase Pinda - 19,6".

Lodní smyšku uvrátil Mrkovous se 0,6", Karste se 0,7" a Kuofik a Melkem se 0,8". Nejdle to trvalo Keleně - 9,4".

Zkracovačku vyhraly sestry Čarha a Tečka se 5,4", třetí byl Karste se 6". Nejhorší byla Pepánek se 12,8".

Zkracovačka

Na přere se konečně prosadil časem 1,2"^{Tom}, který doposud měl smůlu. Druhý byl Karste se 1,4", třetí Popítho se 1,6". Nejlepší čas měla Kvalis ~~15,4"~~ Čarha - 18,8".

Posledním soutěžním úřadem bylo poútko. Nejrychleji je uvrátil Mrkovous se 1,8", a druhý a třetí místo se dělí Beruška a Karstem časem 1,9", poslední je Kvalis se 15,1".

Celkové urlování součtem časů 39,2" vyhral Mrkovous

(3 první místa) před Karatem s časem 42,6" (2 první místa)
a Buchtkenem - 42,9".

Čarce se
povedla
včelka
(mimo
soutěž)

Mimo plánů přívodní soutěže byly zařazeny ještě další tři závody, které připravil Agir na doplnění.

Prvním z nich byla stará známá věc - stování věže z kostek se rovinnými ořechy. Vyhrál Mrkous, který časem 14" už potřetí zlepšil skupinový rekord. Druhý byl Bertik se 22", a třetí a čtvrté místo se dělil Bernuška s Mlohem časem 24". Jans byla nejpomalejší, trvalo jí to 3'11".

Dalším přidáním závodem byl čínský oběd, při kterém jsme přenášeli různé korálky dvěma plastovými dráty z jedné krabičky do druhé. Oba dráty se držely jednou rukou. Vyhrála Kvohki se 1'04" před Helenu s časem 1'06,5" a Karatem - 1'08". Nejslabší čas měla Čarka (2'54").

Posledním závodem bylo přebírání korálek a jejich třídění podle druhu pomocí pinzety. Káčka

byl v tamo, že
 pinreta se drže-
 la rukou a agi-
 rově polcové
 rukovici. Nej-
 lepší byla Helena
 se 39,4", druhý
 byl Mlók (47")
 a třetí Jana
 se 53,2". Nej-
 pomalejší byl
Kulíček - 1'19,2"

Bertka získává 9. místo v přebírání korálek

Mlók se probo-
 joval na
 2. místo
 v přebírání
 korálek

Tím skončila dvouetapová soutěž zručnosti.

Celkové výsledky:

<u>1. Mrkvous</u>	součet umístění	<u>87</u>	5. Pepánek	souč. umístění	114
<u>2. Karate</u>	-0-	<u>101</u>	<u>6. Tom</u>	-1-	<u>120</u>
<u>3. Beruška</u>	-1-	105	<u>7. Viktorka</u>	-0-	127
<u>4. Mlók</u>	-11-	<u>108</u>	<u>8. Kvaki</u>	-11-	151

<u>9. Bertík</u>	součet umístění	152	12. Čárka	součet umístění	144
10. Katka	-"-	158	13. Knoflík	-"-	198
<u>11. Buchtík</u>	-"-	170	<u>14. Pindá</u>	-"-	203

Ostatní se neúčastnili všech závodů a nebyli proto do celkového pořadí zařazeni. Od nás to byl Topičko, Mýval a Kulička.

Celodenní výlet turistického kroužku 30. 11. 1974

**Holešovice → Troja → Zámky → Klecany → Zoliby →
→ Dáblice → Kobylisy = 23 km**

Podle se nás účastnilo turistického výletu z našeho oddělu. Šli jsme pěšky od klubovny podle řeky po pravém břehu. Prohlédli jsme si, jak stovbaři z Polska opravují trojský jev a jak pokročila oprava šlejsny. Moc jsme potěšeni nebyli, vypadá to, že šlejsnou ještě dlouho nepojedeme. U trojské přehyby jsme my pamětníci vzpomínali, jak jsme ji před lety provně projížděli, na Krušce "párky s houskou po vltavsku" a na poslední cestu při závodě. Pod roo jsme vzpomínali na botanické "ruolosti", odholení u Pipko Krušky a housky níž na sloní hlavě, na kterou jsme našli. A celou cestu až k Tajvanu bylo stále na co vzpomínat a o čem mluvit. Nad rotochým jezem jsme odbočili dopravě do Klecan. Na skalách u Klecan jsme se nachý-
vali. Přestože slunečko svítilo co mohlo, foukal chladný vítr a tak jsme celkem ochotně nastoupili další cestu. V Přemýšlení jsme šli kolem výzkumného ústavu Těšly.

Ve Zlíbech jsme přešli silnici Praha - Tererín a šli pol-
ními cestami do starých Dáblic, kolem břežárny
a Dáblickým lesem do Kobylic. Tam jsme sedli na
tramvoj a jeli domů. Byl to hezký turistický výlet,
při kterém jsme našlapali hrdý 23 km. Povzduškami
plnými a unavenými nohama jsme se vrátili do naší
uprášených Kolečovic.

Měsíční bodování - listopad 1974

♀	♂	FF	⊗	✱	⊕	⊖	⊗	Ⓜ	☺	Ⓚ	♁		
333	416	84	391	356	414	669	374	503	113	232	12	bodů	
8.	3.	11.	5.	7.	4.	1.	6.	2.	10.	9.	12.	pořadí	

Schůzka 4. 12. 1974

Schůzka byla společná se Štikami, protože Agir je někde
v Tatroch a Nemo má „matérskou dovolenou“. Vedle je
Rozek.

Schůzka 11. 12. 1974.

Opět společná schůzka, Agir se ještě nevrátil. Nemovi
se narodil syn. Vyráběli jsme perničky na vánoční
besídku.

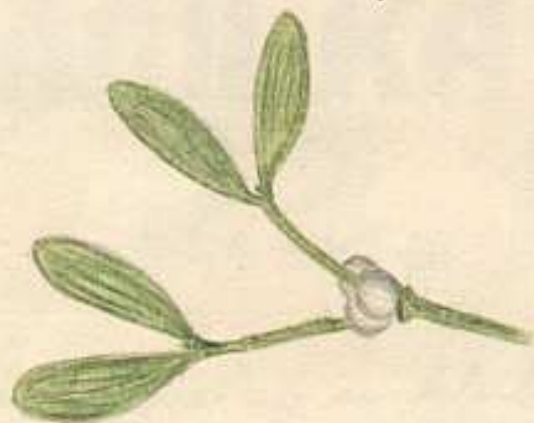
Vánoční 18. 12. 74

Stará besídka

plavba

Besídka byla společná se Štikami. Začala o půl pátě. Rodinné
přátelům už začali Agir a Mirkoušem topit, ale teplo bylo stejné

jenom u kamen. Bez klabátů se ale dalo sedět. Králi jsme různé robové hry, odpovídali na otázky kvízů, pojídali jsme vlastnoručně vyrobené perníčky, povídali si o táborech, o různých příhodách na výletech a rovozech na suchu i na vodě, o tom co bychom měli dělat a co budeme dělat a také nám v dobré zábové utikal čas. Při prvním rovoze druhí při hlídce jsme skončili a blátem a tmou se vydali na most a ke domovům.

VÝPRAVA NA JMELE

21.

12.

74

BAREVNÝ LOM

Jeli jsme sedmnáctkou na konečnou do Braníka a pak autobusem do ~~Braníka~~ Komořan. Jeli jsme kolem továrny na léčiva údolím potůčku, pak přes pole a kousek lesem. Chodili jsme mezi borovicemi a koukali nahoru do korun, jestli objevíme kde jmelí roste. Skutečně jsme je objevili po delším koukání (litovali jsme, že Agir nebral dalekohled), když už nás začínalo bolet za krkem, v korunách těch nejvyšších a nejsilnějších borovic. Pinda a Mrkvous se pokusili na ně vyšplhat, ale nepovedlo se jim to. Jediné, co se Mrkvousovi „povedlo“, bylo rozpárat si kalhoty. Hledali jsme tedy dál, až se Agirovi podařilo najít

jmeli na menších stromech. Tam už se dalo vylézt
a tak obě „veverky“ natrhaly dost jmelí pro všechny.
Za odměnu jsme je se stromů spouštěli na laně.
Mikvousovy kalhoty už k dalšímu „úrazu“ nepřišly.
Domů jsme šli jinou cestou.

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ NADÍLKA V TROJI 23. 12. 1974

Lešli jsme se u klubovny už skoro za úplné
tmy. Každý zvědavě pokukoval po taškách ostatních
a svou přítom chránil, aby nikdo nepoznal na-
chystané dárky. Autobusem jsme dojeli k 200. Kou-
sek jsme šli po silnici a pak nás Agir vedl strání
přímě nahoru. Nad hlavou nám jiskřili hvězdíčky,
za údolím hýřila světly Praha. Teplota byla kolem
nuly, ale než jsme vyšplhali na strání, bylo každému
pěkně horho. Šli jsme bez baterek a potichu, jen
pozvané Ťihy (hlavně Liréna) vradu štěbetaly
a chvíli nedaly jazykům oddech. Jen to stoupaní
je na chvíli umlčelo.

Nahoře jsme chvíli hledali tu „svou“ boro-
vičku, ale okolí se změnilo, stromky vyrostly ale
také dost prořídly a tak jsme si jednu vhod-
nou ostrojili přinesenými ozdobami, zapálili na
ní svíčky a prskavky a chvíli si povídali

o minulých nadílkách na tomto místě i doma.

Netrvalo to dlouho a děvčátům začalo být zima. Tak jsme se otočili řády ke stromku a jeden po druhém se otáčel, uložil pod stromek své dárky a vrátil se na své místo. Když byly pod stromčkem uloženy všechny dárky, opět jsme se všichni otočili a začala nadílka. Pinda jako nejmenší a nejmladší byl určen

ke rozdávání dárků. Každý dárek musel být rozbalen a ukázan ostatním, pak teprve Pinda vydal další. Každý jsme dostal od každého dárek a tak jsme měli zase plné tašky. Dárky pro ty, kteří nepřišli, odnesl zpět do klubovny Agir.

Na zpáteční cestě jsme na silnici napolovali prokovky a hářeli je do výše. Byly jako miniaturní komety. Doprovodili jsme Čárku s Pečkou před jejich barák a pak odjeli autobusem do Holešovic.

Schürke 8. 1. 1945

Na relaxaci nám Agir čítá veselé příběhy Jirky Browne. Měnil při tom různě hlas a bylo to skvělé prima. Probrali jsme si plavbu na ledovém poli a lilem na ledě a únor. Začali jsme stavět motorový člun. Radek přešel pordě a teď Štěpky měly větší část schůrků společně s námi.

Schůzka 15. 1. 1975.

Racek nepřišla a tak jsme vzali Štiky pod své ochranná křídla. Na začátku nám Agir zase četl, pak byla soutěž. Lopakovali jsme si programové zásady PO. Zahráli jsme si společně několik her. Agir přivedl na schůzku 3 vojáky. Jeden je Pavel, druhý Karel a třetí Miloš - hodinář. Ve tři čtvrti na šest jsme odjeli do Proje do tělocvičny. Čekali nás „pan Mina“ a „pan Gazela“ a dostali jsme do těla. Je vidět, že jsme už moc dlouho v tělocvičně nebyli.

Brdští partyzáni

Údolí otroků vzpomínek

Vlakem jsme dojeli **18. 1. 19**
do Řevnice a pak jsme šli pěšky. **7**
čestou jsme se bavili o partyzánech v tomto kraji. **5**
Agir měl namířeno do míst, kde podle nějaké
jeho knihy byl za války partyzánský úkryt,
ale buďto už po něm není ani památka nebo

Sobota 18. ledna 75

celodenní výlet

ÚDOLÍ OTROKŮ

Sraz: 6³⁰ u klubovny nebo 7²⁵ nádraží Smíchov

Návrat: na nádraží Smíchov v 17⁰⁵ nebo v 18⁰²

Jízdné: Praha Smíchov - Řečnice a zpět Kčs 7,20

Vybavení: Zimní jednodenní

Jídlo : Albatrosové varí v posádkách oběd
ostatní na celý den jídlo i pítí

Program: hry v lese a terénu podle počtu účastníků
Plánovaný počet km: 5-6

Neděle 19. 1. 75: vedení jednání s JZD Želiv; ostatní volno

jsme nešli správně, prostě jsme nic nenašli. Oběd jsme si měli uvařit do údolí otroků vzpomínek. Boudy v něm

jsou zase
více rozbité
než kdysi
jsme tam
byli napo-
sledy. Oběd
si dělal kaš-
dy sám.
Někdo si
smočil
sív, jiný
si jen ohřál

solám, dolů vařil polévku, jen Mikvová s Agrem měli extra specialitu - vepřový biftek. Zahráli jsme si na partyzány

a Němce a je zajímavé, že vědycký vyhráli partyzáni, ať jsme byli rozdělení jakýmkoliv způsobem.

V dolů
hře jsme

hledali různobarevné lističky s roztrhanými zprávami a

luštěli jejich snění. Na každé barvě byl jiný úkol, který hledající skupina měla splnit. Žádná skupinka neměla všechny lístečky, ale všem se podařilo chybějící části domyslet a úkol splnit.

Potom jsme si zahráli na

lovce a medvědy v tajce. Medvědi byli dva a nakonec vyhráli na tokové stromy, že jsme je nemohli „ulovit“.

V běhu kolem údolníka byl po dvou kolech nejlepší Pepík Kruška před Mrkvousem. Poslední byl pochopitelně Buchtík. Šplh na strom vyhrál Mrkvous, Pindó, tentokrát nebyl ve formě. V obou případech se jako vzorné smolařka projevila Kláše - musela vzdát jak běh tak šplh, protože jí padaly kalhoty - a měla naději skončit v běhu třetí a ve šplhu druhé.

Zpátky jsme šli kolem potůčku. Pindó si udělal z ping-pongového míčku lodičku. Chvilu jsme na něj koukali, jak proplouvá přejemí (míček - ne Pindó!), ale pak jej začal Agir bombardovat, ostatní jsme se přidali a skončili až na dve hvizdy, ledyž už jsme byli všichni dostatečně mokří. Ve vlaku jsme rychle uschli.

Čestou jsme se znovu bavili o činnosti partyzánů, hlavně o šelerních diverzích a neopomněli jsme si vás prohlédnout most, který partyzáni vyhodili do vzduchu. Debata pak pokračovala ještě v tramvaji.

Selůrsko 22. 1. 1975.

Dneska byla první společná selůrsko u Štíhovi. Vedení skupiny udělilo Rocherovi studijní odnož oba střední maturity a Agir poveril dočasně současně obe oddily, než se Raech vrátí. Jako obvykle učil Agir na selšpíně levičtém, tentokrát Čepřov, Průdky a proud hápy. Potom jsme odpovídali na listy ze soulosti PO (Agir říkal, že se čivili bude P50, tak abychom nezahluchli). My jsme přecovali na modely, dřevěné se berilo s Agirem o přístře společně činnosti. Seznámili jsme se pohyby k soběstnému vzhledu. Agir nás přehoušel slovní křivkou — byl to obsah KPZ, řízení jsme na to přišli a ten výsledek byl velmi dobrý. Nakonec jsme porádali plechtařské rákosy rákosy na jezere měří posádkami.

Klínec 25. 1. 75

Stará známá místa se změnila, potok byl regulován a břehy zničeny. Museli jsme vystoupit až nahoru nad údolí potoka do lesa. Navštívil jsme se u čihadla na krají leso a pak jsme hledali vhodné místo na hry a na sáření.

Varčení oběda

Jíst se to dá!

Hledáme pouzdro
na sekerku

Nakonec jsme se
 utábořili na ské-
 láčce nad údolím.
 Nejdříve jsme si
 zakráli Akur-akur.
 Zatím nám Mrk-
 vous s Topičkem
 připravili snáč-
 kový oběd po
 vchodcích, stránich

i údolím. Nebyl
 těžký, ale fyzicky
 byl značně náročný.
 Mezi tím jsme
 také po skupinkách
 vařili oběd. Popili
 jsme samým tordejm
 dřevem, skoro žádné
 plameny, ale velký
 kápr. Agis připravil

také skoušku
 porovnat schop-
 nosti. Lovil
 housle od cestič-
 ky poudro od
 sekerky a my
 jsme chodili
 po cestičce a

a my po ní chodili a hledali je. Kdo je uviděl, nenápadně to ohlásil Agirovi. Většina nás dlouho chodila kolem a nic neviděla. První powder našel Mrkovus, pak Topičko, pak dlouho^{nic}. A bylo to také jednoduché, jen se umět dívat.

Den rychle uběhl a museli jsme se vrátit domů. Věš jsme došli me kostávkou, bylo už skoro úplná tma.

Soutěž

ve

střelbě

26.

1.

75

Soutěž proběhla v neděli odpoledne v klubovně. Střelilo se do terče s kruhy, na gong a do ctvoem ve výšce ložiska. Umístění se všech tří částí se počítalo jako v krosobruslení a nejvyšší^{v soutěži} soutěž vyhrál.

	kruhy	um	gong	um	výš	um	Σ um	pořadí
☉	24	VI-VII.	1	VII-XI.	3	VI-X.	19	7.
☽	45	I.	3	I-II.	5	I-III.	3	1.
☿	24	VIII-IX.	1	VII-VI.	3	VI-X.	21	9-10.
♃	24	VIII-IX.	2	III-VI.	4	IV-V.	15	3.
♄	34	II.	1	VII-XI.	1	XIII.	22	11.
♅	32	V.	0	XII-XIV.	5	I-III.	18	6.
♆	18	XII.	2	III-VI.	3	VI-X.	21	9-10.
♁	14	XIII.	0	XII-XIV.	4	IV-V.	29	12.

	krulky	um.	gang	um.	viko	um.	Z um.	pořadí
☞	27	<u>VI.-VII.</u>	3	1-2.	5	1-3.	8	2.
Q	36	<u>III.</u>	2	3-6.	2	11-12.	14	4-5.
W	22	<u>X.</u>	0	<u>XII.-XIV.</u>	0	<u>XIV.</u>	36	14
I	33	<u>IV.</u>	1	<u>III.-XI.</u>	3	<u>VI.-X.</u>	17	4-5.
H	20	<u>XI.</u>	2	<u>III.-VI.</u>	3	<u>VI.-X.</u>	20	8.
IV	1	<u>XIV.</u>	1	<u>VII.-XI.</u>	2	<u>XI.-XII.</u>	33	13.

Schůzka 29. I. 75

Čakánil jako obvykle Agie čtením knižky. Následovalo slovní kimoska - obsah KPŽ. Projednali jsme program na příští sobotu - skupinové rada vyhlásila brigádu na velký sklád klubovny. Potom jsme opět stavěli model lodi. Po hře "Chyt' tyč" a desetníkovi štafeti jsme jeli do Troje do tělocvičny.

Měsíční bodování

teden 75

značka	body	pořadí	vranky	značka	body	pořadí	vranky
☞	149	3.	80 ⁴²	H	94	7.	17
FF	130	5.	47	(M)	30	13-15.	3
8K	10	19.	1	M ₁	20	18.	2
H	54	12.	5	6	87	9.	17
9+	79	10.	16	Q	105	6.	45
8	132	4.	43	F	30	13-15.	3
☞	201	1.	108	J	24	17.	—
□	75	11.	16	V	25	16.	6
H	142	2.	61				
☞	30	13-15.	3				
(P)	90	8.	17				